

Tabel 13.

Stigning i samlet indkomstskat.

Forsørgere i København, der hverken har ret til hustru- eller børnefradrag.

Pristalsreguleret samlet indkomst for skatteårene		Procentvis stigning i samlet indkomstskat i perioden				
1922—23	1954—55	1922-23— 1954-55	1932-33— 1954-55	1938-39— 1954-55	1944-45— 1954-55	1949-50— 1954-55
kr.	kr.	pct.	pct.	pct.	pct.	pct.
2 000	3 242	50	100	50	÷ 14	÷ 14
5 000	8 105	71	100	71	÷ 8	÷ 8
10 000	16 210	110	133	91	11	17
20 000	32 420	131	131	100	25	25
50 000	81 050	129	117	95	30	22
100 000	162 100	110	91	68	24	14
500 000	810 500	89	70	55	24	16
1 000 000	1 621 000	86	69	54	23	15

ca. 130 pct., og at indkomstskatten for konstante indtægter, der ved det nuværende prisniveau udgør ca. 1 600 000 kr., i samme periode er steget med 15 pct., nemlig fra 47 til 54 pct. af den samlede indkomst.

Derimod synes skattefradraget ikke at have holdt igen på skatteforhøjelser for konstante indtægter under ca. 100 000 kr. I hvert fald er skatten af indtægter, der ved det nuværende prisniveau ligger mellem ca. 15 000 kr. og ca. 100 000 kr., gennemgående steget væsentlig stærkere end skatten af de største indtægter. For hele perioden 1922-23—1954-55 udgør skattestigningen for de største indtægter således 85—90 procent, medens den tilsvarende stigning for indtægter mellem 30 000 kr. og 80 000 kr. udgør ca. 130 pct. og for indtægter på mellem 15 000 kr. og 30 000 kr. 110—130 pct. Kun for de mindre indtægter er stigningsprocenten lavere end for de allerstørste indtægter.

Hele denne udvikling i beskatningen af konstante indtægter, der har fundet sted siden skatteåret 1922—23, tyder på, at skattesatserne for de største indtægter på grund af skattefradraget er kommet så højt op, at man ikke har fundet det forsvarligt at forhøje dem i samme omfang som skattesatserne på de noget lavere indkomstrin. Dette har lagt en vis dæmper på beskatningen af de største indtægter, medens der til gengæld er gennemført større skatteforhøjelser for indtægter mellem ca. 15 000 kr. og ca. 100 000 kr. Når indkomstskatterne for indtægter under 15 000 kr. ikke er steget tilsvarende, skyldes det snarere hensynet til de pågældende skatteyderes mere begrænsede skatteevne end skattefradraget, hvis indflydelse på beskatningen af de lavere indtægter som nævnt er ret beskeden.

For yderligere at belyse dette spørgsmål har man forsøgt at sammenligne den gældende danske indkomstbeskatning for konstante indtægter med den tilsvarende indkomstbeskatning i fire andre lande, hvis økonomiske og sociale forhold ikke afviger så meget fra de tilsvarende danske, at en sammenligning på forhånd må formodes at give misvisende resultater.

I tabel 14 er indkomstskatten på en række indkomstrin anført for USA, England, Holland og Sverige samt Danmark udtrykt i procent af de samlede indtægter. Indkomsterne er omregnet til danske kroner ved hjælp af de kurser, der er fastsat af ligningsrådet til brug ved omregning af indkomster, der er indtjent under ophold i de pågældende lande, d. v. s. de officielle valutakurser for de tre europæiske lande og en kurs af 4 kr. pr. dollar for USA.s vedkommende. Indkomstskatterne er beregnet for ægtepar uden børn på grundlag af de senest foreliggende satser, der anvendes ved beskatningen af indtægter, der er indtjent i 1953 eller 1954. Der er ikke taget hensyn til eventuel formuebeskatning, og lokale indkomstskatter er kun medregnet for Sveriges og Danmarks vedkommende, idet de øvrige lande ikke har almindelig indkomstbeskatning til kommuner, enkeltstater eller lignende. Af hensyn til de svenske og danske regler om skattefradrag, har man endvidere for Sveriges og Danmarks vedkommende beregnet skatterne under forudsætning af, at indtægter og udskrivningsregler har været uforandrede igennem en årrække. Iøvrigt er de svenske kommuneskatter beregnet for Stockholm og de danske for København.

Ved bedømmelsen af de anførte skatteprocenter må det endvidere tages i betragtning, at internatio-